

יום 'א', ב' בשבט תש"ס (9 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב, ואנו תפילה שהגשמים ימשיכו לרדת!

עוד ידיעה מאתמול, ראש חודש שבט:

בשנת 1900, לפני 100 שנה, העביר הברון רוטשילד את החסות והאחריות הכספית על מושבותיו בארץ לחברת יק"א – ר"ת באנגלית: **Jewish Colonisation Association** – חברה פילנטרופית לסיוע ליהודים נצרכים ובמדינות שבהן נרדפו לעידוד הגירתם ויישובם מחדש במקומות אחרים על-בסיס עבודה יצרנית. נוסדה 9 שנה לפני-כן, ב-1891, ע"י הברון דה הירש. במקומות השונים שאליהם היגרו יהודים באותה תקופה (בצפון ודרום אמריקה ובמזה"ת כולל ארץ-ישראל), סייעה להם להקים יישובים חקלאיים. ב-1957 היא העבירה את רכושה למדינת ישראל.

ההסברה/לקסיקון יודאיקה]

ועוד על חודש שבט: חודש שבט הוא החודש ה-11 במניין החודשים שמתחיל מניסן, ואילו בספירה הרגילה כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך שנה, הרי הוא חמישי לתשרי שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא תמיד נקרא החודש ה-11, ככתוב: "ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חודש הוא חודש שבט...היה דבר ה' אל זכריה...לאמור " [זכריה א', 7]

"עשתי עשר" – אחד עשר, וסימנך: כל המוסיף גורע. כלומר, אילו היה נכתב בלי "ע" של עשתי עשר, היה משמע שתיים עשרה. עכשיו שנוספה "ע" – הרי נגרע אחד ומשמעו – 11.

מזלו של החודש – **דלי**, על-שם הכתוב: "זל מים מדליו וזרעו במים רבים" [במדבר כד', 7]. כיוון שבשבט כבר יצאו רוב גשמי השנה (**הלואי!**) והבורות מלאים והמים שבבארות עולים, והדליים שואבים ממרומי הבור ולא מעומקו, וכשהם יוצאים מן הבור עדיין מימיהם נוטפים מדפנותיהם שמבחוץ. [ספר התודעה]

וכשאנו נמצאים שוב בסבב משא ומתן עם אחד משכנינו, ניזכר שבלונדון נחתם היום, בשנת תרע"ט (1919-5679), הסכם לשיתוף פעולה יהודי-ערבי בין דר' חיים וייצמן לבין האמיר פייסל, בנו של השריף חוסיין, שייצג בוועידת השלום (שלאחר מלה"ע ה-I בפאריז) את הדרישה לעצמאות ערבית במזרח התיכון.

[תאריכון מרכז ההסברה]

ובשנת תש"ב (1942-5702), התקיימה היום "וועידת ונזה (Wannsee) בווילה בוונזה שבברלין, לדון בפעולות הכרוכות בהוצאת "הפתרון הסופי" ל"בעיית היהודים" לפועל. את הישיבה יזם ריינהרד היידריך, סגנו של הימלר. הישיבה ראויה לציון משני טעמים: ראשית, היא היתה הישיבה היחידה בהשתתפות מספר כה רב של ראשי הפקידות הבכירה במשרדי הממשל הנאצי. שנית, באותה ישיבה נמסרה רשמית לפקידות הממשלתית החלטתו של היטלר (ימ"ש) לפתור את מה שכינו **בעיית היהודים** ע"י רצח המונים שיטתי. שיתופם של

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

יום א', ב' בשבט תש"ס (9 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

הפקידים הבכירים היה הכרחי להוצאת התכנית אל הפועל. וועידת ונזה לא
נועדה לדון בעצם ההחלטה, אלא רק בדרכים ליישום ההחלטה שכבר נתקבלה.

[האנציקלופדיה של השואה]